

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XII. In quo alteri interrogationi respondetur; cuiusnam modi sint
Appetitus illi, qui ad inferenda Animæ superius descripta damna, satis
sint, declarando.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

exiguam, siue grande interire, eamque ab omnium illorum desiderio seu concupiscentia vacuam remanere, animo ab eis tantopere alieno, ac si illa minime ad eam spectarent, nec ipsa ad illa. Quam rem docuit Apostolus ad Corinthios scribens, ac dicens. Hoc itaque dico fratres: tempus breue est; reliquam est, vt, & qui habent uxores, tanquam non habentes sint; & qui sicut, tanquam non sicut; & qui emunt, tanquam non possidentes; & qui vtuntur hoc mundo, tanquam non vtantur. Quæ Apostolus proponit, docens nos, quam separatam, & ab omni adhesionem alienam oporteat nos habere Animam, si ad DEVM ire velimus.

CAPVT XII.

In quo alteri interrogacioni respondetur; cuiusmodi modi sint Appetitus illi, qui ad inferenda Animæ superioris descripta damna, satis sint, declarando.

Latius nobis pateret campus, de hac noctis sensus materiã vberius pertractandi, ita multa dicenda suppetunt, de damnis & nocuentis, quæ Appetitus, Animæ infligunt, non solum explicatis huc vsque modis, sed multis præterea alijs.

Veram quantum ad præsens nostrum institutum attinet, satis sunt iam explanata. Videtur enim sufficienter declaratum esse, quomodo Appetituum mortificatio appelletur Nox, quantumque sit momenti hanc ingredi noctem ei, qui ad DEVM peruenire optet: Id solummodo, quod nobis dicendum sese

offert antequam modum in eam intrandi tradamus, sicque libro huic finem imponamus, est dubium quoddam ex dictis ortum, quod Lectoris mentem pulsare possit. Primum; an quicumque Appetitus, satis sit ad inferendum Animæ vtrumque malum; Positiuum scilicet & Priuatiuum iam descriptum. Secundo; an quilibet minimus etiam Appetitus cuiuscunque tandem sit speciei, sufficiat ad vniuersa hæc quinque nocumenta simul, Animæ interroganda: an verò aliqui Appetitus vnum inferant damnum, alij alia, quidam nimirum inducant afflictiones & cruciatus, alij defatigationem, tenebras alij &c.

Cui dubitationi respondendo, Dico primo; quod si loquamur de Damno Priuatiuo, de priuatione inquam, quã Anima priuatur Deo: Appetitus solummodo voluntarius, qui circa læthalis peccati materiam versatur, hoc præualent & efficiunt: illi enim in præsentem vitam priuant Animam Diuinã gratiã, in futurã vero gloriã, quæ in DEI possessione sita est. Secundo loco dico; quod Appetitus, siue sint mortalis peccati, siue in materia peccati venialis voluntarij, siue, qui ad imperfectionum materiam spectant; quilibet illorum satis est ad inducendum Animæ vniuersa hæc Positiua damna, quæ licet sint quodammodo priuatiua, hic vocantur à nobis positiua, nam conuersioni ad creaturam correspondent, vt priuatiuum correspondet auersioni à Deo. Istud tamen discrimen intercedit; quod Appetitus mortalis peccati, totalem cæcitatem, cruciatum, immunditiam, & debilitatẽ &c. in Animam inducunt. Peccati vero venialis, & imperfectionum cognitarum Appetitus, non causant huiusmodi mala, in illo vniuersali ac

Qualis appetitus priuet Deo animam.

B.
Joannis
à Cruce

Opera
Mystica

NVI
124

consumato gradu: siquidem non priuant gratiâ, quam Priuationem consequitur totale horum malorum in Anima dominium: mors siquidem Animæ, vita est illorum. Inferunt nihilo secius istorum malorum aliquid, quamuis in gradu remisso, iuxta tepotem laxitatemque quam Animæ inuehant. Ita vt Appetitus ille, qui magis Animam tepidam reddiderit, ampliorem etiam illi cruciatum, cæcitatem, impuritatemque sitallaturus. Verum illud hic obseruandum est; quod licet quilibet Appetitus, vniuersa hæc mala, quæ hic appellamus, Positiua inducat: nonnulli tamen præcipuè & directè quædam causant, nonnulli vero alia, & consequenter ac quasi minus Principaliter cætera. Quâuis enim verum sit, Appetitum immundum vniuersa hæc damna inferre: præcipue tamen & proprie corpus maculat & Animam. Et licet Appetitus auaritiæ cuncta etiam generet; principaliter tamen & directè cruciat & affligit. Appetitus quoque vanæ gloriæ, non minus cæteris omnia hæc infert damna: præcipue tamen & directè inducit tenebras ac cæcitatem. Appetitus etiam gulæ, introducit hæc omnia; singulariter tamen tepotem, animique in virtute remissionem. & eodem modo de reliquis Appetitibus Philosophandum est. Ratio vero ob quam quilibet actus Appetitus voluntarij, omnia hæc simul mala Animæ inuehat, est, contrarietas, quâ directè actibus virtutum opponitur, qui in Anima oppositos effectus producant. Nam quæ admodum vnus virtutis actus, simul ingenat Animæ suauitatem, pacem, consolationem, lucem, puritatem, & fortitudinem: sic Appetitus vnus deordinatus, cruciamentum, laborem, defatigationem, cæcitatem, imbecillitatemque inducit virtu-

*Diuersitas
damnoru.
à diuersis
appetibus
Anima il-
latorum.*

*Quare
quilibet
actus ap-
petitus vo-
luntarij,
omnia ista
dâna Pri-
uatiua &
Positiua
inferat a-
nima.*

tes maiora capiunt incrementa, dum vnus earum exercitio incumbitur: suo quoque modo vitia ac eorum effectus in Anima crescunt, ad vnus ipsorum augmentum. Et quamuis vniuersa hæc mala, illo quo Appetitui satis sit tempore, minime sentiantur, non enim hoc gustus illius seu delectatio permittit: postmodum tamen, optime ea quæ reliquit mala percipiuntur, Appetitus quippe dum expletur dulcis bonusque apparet: at temporis successu felle amarior eius effectus sentitur. Quod facile diiudicare poterit, qui sese ab eis permittit abduci. Licet non me lateat, reperiri aliquos adeo cæcos, omnique sensu destitutos, qui id nequaquâ percipiant: cum enim in Deo non ambulent, non animaduertunt ea, quæ illis Deum, seu eius influxum præpediunt.

De cæteris naturalibus Appetitibus inuoluntarijs, necnon de cogitationibus, quæ primorum motuum limites non excedunt, de tentationibus quoque alijs, quibus consensus non præbetur, non ago in præsentibus: hæc enim omnia nullum ex descriptis malum inferunt Animæ, quamuis enim persona illa, quæ huiusmodi res patitur, ob passionem perturbationemque, quam tunc Appetitus illi inferunt, videatur sibi maculati & cæcari, nequaquam tamen ita est; imo occasionaliter effectus contrarios producant: quamdiu enim illis resistitur, lucratur Anima fortitudinem, puritatem, lucem, consolationem, & plura alia commoda: iuxta illud quod dixit Dominus noster Diu. Paulo. *Virtus in infirmitate perficitur.* At sponte voliti Appetitus, vniuersa dicta mala, & alia plurima inducant. Et propterea præcipua spiritualium Magistrorum sollicitudo esse debet, vt quemcumque Appetitum eorum, quorum spirituales

*Appetitus
inuoluntarij
primi
motus, &
tentationibus
quibus consensus
non præbetur,
nullus ex
dicitur ad
trimentum
adducunt
Anima.*

*Imo occasio-
naliter
contraria
malis bona
inferunt.
2. Cor. 12.
9.*

*Quam
debet esse
præcipua
cura spiri-
tualium Ma-
gistrorum.*

curam

curam gerunt, statim mortificent; priuando illos, & veluti euacuando ab illo, quod appetebant, vt eos hac ratione à tantis miseris immunes reddant.

CAPVT XIII.

De modo & ratione, qua vti debet Anima ad ingrediendum Noctem istam Sensus, Fide meditante.

Reliquum nunc est, vt aliqua tradamus monita, ad ingrediendum Noctem hanc Sensus. Ad quem finem sciendum est; Animam duobus vt plurimum modis intrate Noctem hanc Sensus. Vnus modus est Actiuus, alter verò Passiuus; Actiuus modus ille est, quem Anima exercere potest, & exercet ex sua parte, Diuinæ gratiæ fauore adiuta, ad ingrediendum in eam; de quo modo agemus in sequentibus monitis. Passiuus autem modus ille est, in quo nihil ex se efficit Anima, nec propria vitior industria: sed Deus mediantibus peculiarioribus auxilijs, in ipsa operatur, illa se ad modum patientis habente, libereque consensum præbente. Et de hoc Passiuo modo agemus in libro Noctis Obscuræ, cum de Incipientibus tractabimus. Et quoniam ibi, fauente Deo, præsertim à nobis danda sunt huiusmodi hominibus consilia & monita, prout requirunt plurimæ imperfectiones, quas homines isti in hoc itinere solent admittere, nõ ero hoc loco fusior, in præbendis multis consilijs, præterquam quod non est iste adeo proprius huius tractationis locus: solum enim in præsentis animus est, de causis, cur transitus iste appelletur Nox, & quænam ea sit, quotque eius partes, disseerere. Verùm quia videbatur doctrinâ hæc manca & insufficientis, nec vi-

litis tantæ; nisi statim aliqua media seu monita ad Noctem hanc Appetitus exercendam traderemus, volui compendiosum, qui sequitur modum hoc loco subtexre, idiplum facturus in fine cuiuscunque duarum partiũ seu noctis istius causarum, de quibus statim iuuante Deo acturus sum.

Instructiones hæ, & monita, quæ sequuntur ad Appetitus nostros superandos, licet compendiosa sint & pauca; arbitror tamen tam esse proficua ac efficacia, quam breuia & compendiosa: ita vt qui seritò in illis sese exercere voluerit, nullis alijs documentis opus sit habiturus; imò hæc vniuersa alia complectuntur.

Primum monitum est, vt perpetuam sollicitudinem & affectum habeat, Christum omnibus in rebus imitandi, eius vitæ (quam considerare debet, vt illam norit imitari) sese conformando, ac taliter sese in omnibus euentibus gerendo, ac se gessisset ille.

Secundum vt rem hanc commodè experi valeat, quemlibet gustum seu consolationem, quæ sensibus sese obtulerit, nisi purè ad Dei gloriam & honorem admittenda esset, respiciat; vacuusque & liber ab illâ, Iesv Christi amore remaneat: qui in præsentis vita nullum alium gustum seu delectamentum habuit, aut voluit, quam voluntatem Patris sui adimplere, quam etiam cibum suum appellabat.

Rem exemplis declaremus. Si sese obtulerit delectamentum in audiendis rebus, quæ ad Dei obsequium nullius sunt adiumenti; nec illis oblectari velit, nec eas ad aures admittere: si etiam senserit delectamentum in aliquibus rebus intuentis, quæ non magis illum ad Deum ducant ac stimulent; delectamentum illud recuset, & ab huiusmodi rebus oculos auertat. Quòd si in loquendo, seu in quacunque

D alia

Compendiosus efficacissimus; modus noctem hanc assidue intrandi.

Primum monitum vita Christi consideratio & imitatio.

Secundum, abnegatio gustuum, consolationum etc. & qualiter id fieri debeat.

B.
Iuannis
à Cruce

Opera
Mystica

NVI

124